Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
GIOVANNIJA PITRUZZELLE,
predstavljeni 29. aprila 2021 [1]

Zadeva C-783/19

Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne
proti
GB

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Audiencia Provincial de Barcelona (pokrajinsko sodišče v Barceloni, Španija))

„Predhodno odločanje – Zaščita geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila – Storitve – Pojem prikazovanja – Primerljivost izdelkov – ZOP ‚Champagne' – Uporaba imena ‚Champanillo' za gostinske storitve"

1. Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki je predmet teh sklepnih predlogov, se nanaša na razlago člena 103 Uredbe št. 1308/2013 [2].

2. Predlog je bil vložen v okviru spora med Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (v nadaljevanju: CIVC) in osebo GB, katerega predmet je uporaba znaka CHAMPANILLO za označevanje poslovnih lokalov, namenjenih gostinski dejavnosti.

I. Pravni okvir

3. Člen 92(1) in (2) Uredbe št. 1308/2013 v oddelku 2 te uredbe določa:

„1. Pravila o označbah porekla, geografskih označbah in tradicionalnih izrazih iz tega oddelka se uporabljajo za proizvode iz točk 1, 3 do 6, 8, 9, 11, 15 in 16 dela II Priloge VII.[[3]]

2. Pravila iz odstavka 1 temeljijo na:

(a) zaščiti zakonitih interesov potrošnikov in proizvajalcev;

(b) zagotavljanju nemotenega delovanja notranjega trga za zadevne proizvode ter

[1] Jezik izvirnika: italijanščina.

[2] Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL 2013, L 347, str. 671).

[3] Gre za vinske proizvode. Točka 5 dela II Priloge VII k Uredbi št. 1308/2013 določa značilnosti „kakovostnega penečega vina", šampanjec pa spada v to kategorijo.

(c) spodbujanju proizvodnje kakovostnih proizvodov iz tega oddelka, pri čemer se lahko uporabljajo tudi ukrepi v okviru nacionalne politike kakovosti.“

4. Člen 93(1)(a) te uredbe določa:

„1. V [oddelku 2 Uredbe št. 1308/2013] se uporabljata naslednji opredelitvi pojmov:

(a) ‚označba porekla‘ pomeni ime regije, določenega kraja ali izjemoma v ustrezno utemeljenih primerih ime države, ki se uporablja za opis proizvodov iz člena 92(1), ki izpolnjujejo naslednje zahteve:

(i) kakovost in lastnosti proizvoda so pretežno ali izključno posledica določenega geografskega okolja z njemu lastnimi naravnimi in človeškimi dejavniki;

(ii) grozdje, iz katerega so proizvodi proizvedeni, izvira izključno s tega geografskega območja;

(iii) pridelani so na navedenem geografskem območju ter

(iv) proizvodi so pridobljeni iz sort vinske trte vrste *Vitis vinifera* […].“

5. Člen 103(2) iste uredbe, naslovljen „Zaščita“, določa:

„Zaščitena označba porekla [(ZOP)] in zaščitena geografska označba [(ZGO)] ter vino, za katero se uporablja navedeno zaščiteno ime v skladu s specifikacijo proizvoda, so zaščiteni pred:

(a) vsako neposredno ali posredno komercialno rabo navedenega zaščitenega imena:

(i) za primerljive proizvode, ki niso v skladu s specifikacijo proizvoda za zaščiteno ime, ali

(ii) kolikor bi takšna raba izkoriščala sloves označbe porekla ali geografske označbe;

(b) vsako zlorabo, posnemanjem ali prikazovanjem, tudi če je resnično poreklo proizvoda ali storitve navedeno ali če je zaščiteno ime prevedeno, drugače zapisano ali prečrkovano ali če mu je dodan izraz, kot so ‚stil‘, ‚tip‘, ‚metoda‘, ‚kot se proizvaja v‘, ‚imitacija‘, ‚okus‘, ‚kot‘ ali podobno;

[…]“.

6. V skladu s členom 104, prvi stavek, Uredbe št. 1308/2013 „Komisija vzpostavi in vodi javno dostopen elektronski register [ZOP] in [ZGO] za vino“.

7. V skladu s členom 107(1) Uredbe št. 1308/2013 so nekatere ZOP za vina, ki so obstajale pred začetkom veljavnosti te uredbe, samodejno zaščitene na podlagi te uredbe in vključene v register iz člena 104 navedene uredbe. Ime „Champagne“ je ZOP v smislu člena 93(1)(a) Uredbe št. 1308/2013, registrirana na ravni Unije[4] in zaščitena na podlagi člena 107(1) te uredbe, ker je obstajala pred začetkom veljavnosti te uredbe. To ime je rezervirano za kakovostna peneča vina

[4] Ref. PDO-FR-A1359.

(bela ali rosé), kot so opredeljena v Prilogi VII, del II, točka 5, Uredbe št. 1308/2013, proizvedena v skladu s specifikacijami, opredeljenimi v specifikaciji proizvoda, na nekaterih območjih ali v nekaterih vaseh francoskih departmajev Marne in Aube ter v regiji Grand Est.

II. Postopek v glavni stvari, vprašanja za predhodno odločanje in postopek pred Sodiščem

8. CIVC, pritožnik v postopku v glavni stvari, je paradržavna organizacija s pravno sposobnostjo, ki je priznana v francoskem pravu in je zadolžena za varstvo interesov proizvajalcev šampanjca. CIVC je vložil tožbo pri Juzgado mercantil de Barcelona (gospodarsko sodišče v Barceloni, Španija), da bi dosegel, da se osebi GB, nasprotni stranki v postopku v glavni stvari, naloži, naj preneha uporabljati znak CHAMPANILLO, vključno na družabnih omrežjih (kot sta Instagram in Facebook), umakne s trga in s spleta vse znake, oglasne ali komercialne dokumente, na katerih se pojavi ta znak, in naj prekliče domensko ime „champanillo.es“. Oseba GB se je spustila v postopek in trdila, da se znak CHAMPANILLO uporablja kot trgovsko ime gostinskih lokalov („tapas barov“ v avtonomni skupnosti Kataloniji), pri čemer ne obstaja nikakršna verjetnost zmede s proizvodi, ki so zaščiteni z označbo „Champagne“, niti parazitski namen izkoriščanja ugleda zadevne označbe.

9. Juzgado mercantil de Barcelona (gospodarsko sodišče v Barceloni) je zavrnilo vse zahtevke CIVC. Menilo je, da uporaba znaka CHAMPANILLO ne vsebuje prikazovanja, ki bi kršilo ZOP „Champagne“, ker ne označuje alkoholne pijače, ampak gostinske lokale, v katerih se ne trži šampanjec, in torej izdelke, ki se razlikujejo od tistih, zaščitenih z ZOP, in ki so namenjeni drugačni ciljni javnosti. V obrazložitvi sodbe se je Juzgado mercantil de Barcelona (gospodarsko sodišče v Barceloni) sklicevalo na smernice Tribunal Supremo (vrhovno sodišče, Španija) iz sodbe iz leta 2016, v kateri je bilo izključeno, da bi lahko uporaba izraza CHAMPÌN za trženje gazirane brezalkoholne pijače na osnovi sadja, ki se konzumira na otroških zabavah, kljub slušni podobnosti med znakoma kršila ZOP „Champagne“, ker se zadevni proizvodi in njihovi naslovniki razlikujejo [5].

10. CIVC je zoper sodbo Juzgado mercantil de Barcelona (gospodarsko sodišče v Barceloni) vložil pritožbo pri Audiencia Provincial de Barcelona (pokrajinsko sodišče v Barceloni, Španija). Predložitveno sodišče navaja: i) da je oseba GB dvakrat poskušala registrirati znak CHAMPANILLO kot blagovno znamko pri španskem uradu za intelektualno lastnino in da je bila v obeh primerih registracija po ugovoru CIVC zavrnjena z odločbama z dne 8. februarja 2011 in z dne 14. aprila 2015; ii) da oseba GB v oglasih za svoje gostinske lokale kot grafično podporo uporablja fotografijo dveh kozarcev s penečo pijačo; iii) da je CIVC predložila dokumente, ki dokazujejo, da je oseba GB do leta 2015 v svojih lokalih tržila peneče vino [6], imenovano „Champanillo“, s čimer je prenehala potem, ko jo je k temu pozval CIVC.

11. Predložitveno sodišče ugotavlja, da člen 13 Uredbe št. 510/2006 [7] in člen 103 Uredbe št. 1308/2013 ščitita ZOP proizvodov, z izjemo člena 103(2)(b), ki omenja tudi storitve. Predložitveno sodišče navaja, da dvomi glede obsega in pravilne razlage določb prava Unije o zaščiti ZOP v primeru, v katerem se znak, ki je v navzkrižju s to označbo, na trgu ne uporabi za označevanje proizvodov, ampak storitev.

[5] Sodba z dne 1. marca 2016 (ECLI:ES:TS:2016:771).

[6] Predložitvena odločba na nekaterih mestih govori o „pijači“ in na drugih o „vinu“.

[7] Uredba Sveta (ES) št. 510/2006 z dne 20. marca 2006 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila (UL 2006, L 93, str. 12).

12. V teh okoliščinah je Audiencia Provincial de Barcelona (pokrajinsko sodišče v Barceloni) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali področje zaščite označbe porekla omogoča zaščito ne le v razmerju do podobnih proizvodov, ampak tudi do storitev, ki so povezane z neposredno ali posredno distribucijo teh izdelkov?

2. Ali je treba zaradi nevarnosti kršitve zaradi prikazovanja (namigovanja), na katero se sklicujejo zadevni člani uredb Skupnosti, izvesti predvsem analizo uporabljenega imena, da se ugotovijo učinki na povprečnega potrošnika, ali pa je treba v zvezi s to nevarnostjo kršitve zaradi prikazovanja (namigovanja) najprej ugotoviti, da gre za enake, podobne ali kompleksne proizvode, ki med svojimi sestavnimi deli vsebujejo proizvod, ki je zaščiten z označbo porekla?

3. Ali je nevarnost kršitve zaradi prikazovanja (namigovanja) mogoče ugotoviti, kadar objektivno obstaja popolno ali zelo visoko sovpadanje imen, ali pa je treba to nevarnost kršitve določiti s stopnjevanjem glede na proizvode in storitve, pri katerih obstaja prikazovanje oziroma se nanje namiguje, da se lahko ugotovi, da je tveganje prikazovanja (namigovanja) majhno oziroma nepomembno?

4. Ali gre pri zaščiti, ki jo določajo zadevni predpisi v primeru nevarnosti prikazovanja (namigovanja) ali izkoriščanja, za posebno zaščito, ki ustreza posebnostim teh proizvodov, ali pa mora biti zaščita nujno povezana s pravili o nelojalni konkurenci?“

13. V tem postopku so stališča v skladu s členom 23 Statuta Sodišča predložili CIVC, francoska in italijanska vlada ter Komisija. Sodišče je z ukrepi procesnega vodstva v smislu člena 61(1) Poslovnika Sodišča stranki v postopku v glavni stvari in zainteresirane subjekte v smislu člena 23 Statuta pozvalo, naj pisno odgovorijo na nekatera vprašanja. Na te ukrepe so se odzvali CIVC, oseba GB, francoska in italijanska vlada ter Komisija.

III. Pravna presoja

A. Uvodne ugotovitve

14. Pred analizo vprašanj za predhodno odločanje je treba pojasniti pravni okvir, predstavljen v predložitveni odločbi.

15. Prvič, iz te odločbe izhaja, da Audiencia provincial de Barcelona (pokrajinsko sodišče v Barceloni) meni, da se za postopek v glavni stvari uporablja dvostranska konvencija med Francosko republiko in špansko državo z dne 27. junija 1973 o zaščiti označb porekla, označb izvora in oznak nekaterih proizvodov[8] in na podlagi te konvencije tudi uredba št. 2010-1441 z dne 22. novembra 2010 o kontrolirani označbi porekla „Champagne“[9] in člen L 643-1 francoskega zakonika o kmetijstvu[10]. Predložitveno sodišče meni, da je treba te določbe francoskega prava „upoštevati skupaj“ z določbami prava Unije, ki se uporabljajo.

[8] JORF z dne 18. aprila 1975, str. 4011.

[9] JORF št. 0273 z dne 25. novembra 2010, besedilo št. 8.

[10] Naj pojasnim, da je predložitveno sodišče uporabilo sklice, na katerih temelji tožba CIVC na prvi stopnji.

16. Kot je pravilno izpostavila Komisija v pisnem stališču, je Sodišče v zvezi z Uredbo št. 1234/2007 [11] (ki je bila od 20. decembra 2013 razveljavljena in nadomeščena z Uredbo št. 1308/2013) že imelo priložnost pojasniti, da je sistem zaščite označb porekla, vzpostavljen z zakonodajo Unije, „enoten in izključen“ ter nasprotuje uporabi nacionalnega sistema zaščite geografskih označb, zaščitenih na podlagi te uredbe [12], in uporabi sistema zaščite, določenega s pogodbami, ki zavezujejo dve državi članici [13].

17. Drugič, čeprav se Audencia provincial de Barcelona (pokrajinsko sodišče v Barceloni) v ubeseditvi vprašanj za predhodno odločanje ne sklicuje neposredno na nobeno posebno določbo uredb Unije s področja zaščite ZOP, se to sodišče v predložitveni odločbi, kot smo videli, poleg člena 103 Uredbe št. 1308/2013 sklicuje tudi na člen 13 Uredbe št. 510/2006 [14]. Vendar člen 1(1), drugi odstavek, te uredbe [15] s svojega področja uporabe izrecno izključuje proizvode vinskega sektorja. Zato se v sporu o glavni stvari ne uporabljata ne Uredba št. 510/2006 ne Uredba št. 1151/2012, s katero je bila nadomeščena.

18. Ne glede na to, ker določbe s področja zaščite geografskih označb v različnih uredbah s tega področja pretežno sovpadajo, Sodišče v skladu z ustaljeno sodno prakso priznava, da se načela, pripravljena v okviru razlage posameznih sistemov zaščite, uporabljajo horizontalno [16].

19. Nazadnje, glede uporabe zakonodaje Unije *ratione temporis* v predložitveni odločbi sicer ni nobene izrecne navedbe v zvezi s tem, vendar je očitno, da so ravnanja, zoper katera je vložena tožba CIVC, vsaj deloma nastala po začetku veljavnosti Uredbe št. 1308/2013. Iz tega sledi, da je treba šteti, da je namen vprašanj za predhodno odločanje pridobitev razlage člena 103(2) Uredbe št. 1308/2013. Poleg tega ta element sicer prav tako ne izhaja izrecno iz predložitvene odločbe, vendar je možno, da so se nekatere kršitve, ki naj bi jih storila oseba GB zoper ZOP „Champagne“, začele že v času, ko je veljala Uredba št. 1234/2007. Čeprav se bom zato v presoji vprašanj za predhodno odločanje omejil samo na člen 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013, odgovori, ki jih bom predlagal na ta vprašanja, veljajo tudi za razlago člena 118m Uredbe št. 1234/2007, kot je bila spremenjena z Uredbo št. 491/2009 [17], katerega ubeseditev je v bistvu enaka.

[11] Uredba Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) (UL 2007, L 299, str. 1).

[12] Glej sodbo z dne 14. septembra 2017, EUIPO/Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (C-56/16 P, EU:C:2017:693, točke 96, 101 in 103).

[13] Glej v tem smislu sodbo z dne 14. septembra 2017, EUIPO/Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (C-56/16 P, EU:C:2017:693, točke od 99 do 102). V tej sodbi Sodišče napotuje na sodbo z dne 8. septembra 2009, Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521, točka 107 in naslednje), v kateri se je Sodišče izrekalo o uporabo pogodbe, sklenjene med dvema državama članicama, na podlagi katere je bila geografska označba, registrirana v eni od njiju, vendar ne tudi na evropski ravni, vseeno priznana in zaščitena tudi v drugi. V sodbi z dne 14. septembra 2017, EUIPO/Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (C-56/16 P, EU:C:2017:693, točke od 99 do 102), je Sodišče uporabilo enako razlogovanje v okoliščinah, ko je označba porekla registrirana na ravni Unije.

[14] V Uredbi (EU) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil je postal člen 13. Ta uredba od 3. januarja 2013 razveljavlja in nadomešča Uredbo št. 510/2006.

[15] V Uredbi št. 1151/2012 je postal člen 2(2).

[16] V zvezi z zahtevo, da se določbe prava Unije o zaščiti registriranih imen in geografskih označb, ki spadajo v horizontalno politiko Unije, razlagajo tako, da jih je mogoče skladno uporabljati, glej sodbo z dne 20. decembra 2017, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (C-393/16, EU:C:2017:991, točka 32, v nadaljevanju: sodba CIVC).

[17] Uredba Sveta (ES) št. 491/2009 z dne 25. maja 2009 o spremembi Uredbe (ES) št. 1234/2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (UL 2009, L 154, str. 1).

B. Prvo vprašanje za predhodno odločanje

20. Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem za predhodno odločanje v bistvu sprašuje, ali so ZOP zaščitene samo pred praksami, ki se nanašajo na proizvode, enake ali primerljive tistim, ki so zaščiteni z zadevno označbo, ali tudi pred praksami, ki se nanašajo na storitve, povezane z neposredno ali posredno distribucijo teh proizvodov.

21. To vprašanje je zastavljeno široko, kar bi lahko obsegalo vsa ravnanja, prepovedana s členom 103(2) Uredbe št. 1308/2013.

22. Iz spisa o postopku v glavi stvari [18] in iz ubeseditve drugega in tretjega vprašanja za predhodno odločanje ter iz obrazložitve predložitvene odločbe pa izhaja, da se dvomi Audiencia provincial de Barcelona (pokrajinsko sodišče v Barceloni) in spor, o katerem mora odločati to sodišče, nanašajo izrecno na zaščito pred prikazovanjem iz točke (b) odstavka 2 tega člena.

23. Kljub temu sta se CIVC in Komisija v svojih pisnih stališčih izrecno sklicevala tudi na točko (a) tega odstavka, francoska vlada pa je preučila prvo vprašanje za predhodno odločanje glede na vsa prepovedana ravnanja iz člena 103(2) Uredbe št. 1308/2013, vključno s praksami iz točk (c) in (d) te določbe [19].

24. Sodišče je z ukrepi procesnega vodstva stranki in zainteresirane subjekte v skladu s členom 23 Statuta pozvalo, naj se izrečejo, ali se za spor o glavni stvari lahko uporabi določba člena 103(2)(a)(ii) Uredbe št. 1308/2013, ki prepoveduje neposredno ali posredno uporabo zaščitene označbe, ki izkorišča sloves te označbe, v komercialne namene. Vprašanje, ki ga je postavilo Sodišče, se je izrecno sklicevalo na točko 31 sodbe z dne 7. junija 2018, Scotch Whisky Association [20] (v nadaljevanju: sodba Scotch Whisky Association), v kateri je Sodišče, ki se je izreklo o razlagi člena 16(a) Uredbe št. 110/2008 [21], pojasnilo, da „morajo položaji, ki jih je mogoče zajeti s [to določbo], izpolnjevati zahtevo, da je v spornem znaku uporabljena registrirana geografska označba v obliki, ki je z njo fonetično/vizualno istovetna ali pa ji je vsaj zelo podobna“.

25. Ni dvoma, da je med ZOP „Champagne“ in spornim znakom „CHAMPANILLO“ določena fonetična in vizualna podobnost, zlasti če se primerjata z upoštevanjem španskega prevoda prvega izraza, ki je „Champán“ [22]. Zadnjenavedeni je namreč, razen naglasa, v celoti povzet in se vizualno in fonetično takoj razume v sporni označbi. Zato se je tudi zaradi omejitve obsega prvega

[18] Iz pisnih stališč CIVC izhaja, da se v tožbi zoper osebo GB tej očita domnevno nezakonito prikazovanje ZOP Champagne.

[19] Ugotavljam pa, da so CIVC, francoska in italijanska vlada ter Komisija odgovorili na prvo vprašanje za predhodno odločanje s splošnim sklicevanjem na zaščito ZOP ali člen 103 Uredbe št. 1308/2013.

[20] C-44/17, EU:C:2018:415.

[21] Uredba (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb žganih pijač ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1576/89 (UL 2008, L 39, str. 16). Vsebina člena 16(a) Uredbe št. 110/2008 je podobna vsebini člena 103(2)(a) Uredbe št. 1308/2013, od katere se loči po tem, da se nanaša na neposredno in posredno komercialno uporabo „za proizvode, ki niso zajeti v registraciji“, medtem ko tega pojasnila v prvi določbi ni. Kljub tej razliki se razlaga izraza „uporaba“, kot jo je podalo Sodišče v točkah od 29 do 31 sodbe Scotch Whisky Association, uporablja tudi za izraz „raba“, uporabljen v členu 103(2)(a) Uredbe št. 1308/2013.

[22] Glede tega naj spomnim, da je Sodišče v sodbi CIVC, točki 34 in 35, menilo, da se uporabljata člen 118m(2)(a)(ii) Uredbe št. 1234/2007 in člen 103(2)(a)(ii) Uredbe št. 1308/2013 v okoliščinah, v katerih sporno ime ni vsebovalo ZOP kot take (in sicer ZOP „Champagne“), ampak nemški prevod tega izraza v nemščini („Champagner“).

vprašanja za predhodno odločanje utemeljeno vprašati, ali se člen 103(2)(a)(ii) Uredbe št. 1308/2013 vseeno uporablja za primer, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, in sicer, ali lahko raba spornega znaka pomeni „rabo“ ZOP „Champagne“ v smislu te določbe [23].

26. Kot Komisija pa se nagibam k nikalnemu odgovoru na to vprašanje in k mnenju, da je treba ravnanje, ki ga očita CIVC, preučiti zgolj z vidika točke (b) člena 103(2) Uredbe št. 1308/2013.

27. Čeprav je res, da pojem „rabe“ zaščitene geografske označbe v smislu člena 103(2)(a) te uredbe lahko vključuje tudi uporabo take označbe v spornem znaku „v obliki, ki je z njo fonetično/vizualno zelo podobna“ [24], bi po pojasnilih Sodišča v sodbi Scotch Whisky Association lahko šteli, da je stopnja podobnosti, ki se zahteva med znakoma, ki sta predmet spora v glavni stvari, da se ugotovi taka uporaba, zelo visoka in blizu istovetnosti. V točki 29 te sodbe je Sodišče namreč pojasnilo, da v obseg uporabe te določbe spada raba zaščitene geografske označbe „v obliki, v kateri je bila registrirana, ali pa vsaj v obliki, ki je z njo tako tesno fonetično in/ali vizualno povezana, da je sporni znak njen neločljivi del“.

28. Po mojem mnenju pa primerjava med znakoma, ki sta predmet spora o glavni stvari, teh zahtev ne izpolnjuje. Natančneje, okoliščine v postopku v glavni stvari se razlikujejo od okoliščin, ki so predmet spora v zadevi, v kateri je bila izdana sodba CIVC, kjer je šlo prav tako za reprodukcijo prevoda ZOP „Champagne“ kot del označbe proizvoda. Dejansko se je v tisti zadevi znak „Champagner“ (prevod imena „Champagne“ v nemščino) uporabil samostojno za sporno označbo, čeprav mu je sledila omemba „Sorbet“. Znak, ki je predmet spora v glavni stvari, pa je precej oddaljen, in sicer tako vizualno kot fonetično, od poimenovanja „Champán“ v španskem jeziku, ker je temu imenu dodana končnica „illo“.

29. Ugotavljam tudi, da je videti, da ta dodatek omogoča, da se vzpostavi močna konceptualna podobnost, če ne celo istovetnost, med imenom „Champagne“ in spornim znakom, če ta, kot se zdi, da izhaja iz spisa, dobesedno pomeni „majhen šampanjec“ in v grobem ustreza italijanskemu slengovskemu izrazu „champagnino“ (v francoščini „petit champagne“). Ta dejavnik po mojem mnenju govori v prid temu, da sporne prakse spadajo na področje uporabe točke (b) člena 103(2) Uredbe št. 1308/2013, ki, kot bomo bolje videli v nadaljevanju, obsega okoliščine, v katerih se potrošnika napeljuje na povezavo med spornim znakom in proizvodom, zaščitenim z ZOP [25].

30. Nazadnje ugotavljam, da je Sodišče, ko se je izreklo o razlagi člena 13(1) Uredbe št. 1151/2012, katerega besedilo v bistvu sovpada z besedilom člena 103(2) Uredbe št. 1308/2013, ugotovilo, da ta določba vsebuje stopnjevan seznam prepovedanih ravnanj, in da je treba področje uporabe člena 13(1)(a) Uredbe št. 1151/2012 razlikovati od tistega, ki se nanaša na druge predpise o zaščiti registriranih označb in zlasti od tistih iz točke (b) [26]. Preširoka razlaga pojma „raba“ iz člena 103(2)(a)(ii) Uredbe št. 1308/2013, ki vključuje okoliščine, ko domnevno nezakonito

[23] Če bi se štelo, da se za dejansko stanje v postopku v glavni stvari uporablja člen 103(2)(a)(ii) Uredbe št. 1308/2013, bi bilo treba ravnanje osebe GB verjetno opredeliti deloma kot „neposredno komercialno rabo“ v smislu te določbe (na primer uporabo znaka „Champanillo“ za označevanje pijače/penečega vina v svojih lokalih ali kot razlikovalni znak svojih gostinskih storitev) in deloma kot „posredno komercialno rabo“ (na primer uporabo tega znaka v oglasih in na družabnih omrežjih). Glede tega naj spomnim, da je Sodišče v točki 32 sodbe Scotch Whisky Association v zvezi s členom 16(a) Uredbe št. 110/2008 pojasnilo, da „neposredna“ uporaba zahteva, da je zaščitena geografska označba umeščena neposredno na zadevni proizvod ali njegovo embalažo (oziroma, če se ugotavlja, da gre za storitve, da se ta znak uporablja za ločevanje teh storitev), „posredna“ uporaba pa predpostavlja, da je ta označba navedena na dodatnih marketinških sredstvih ali sredstvih obveščanja, kot je oglas za ta proizvod ali dokumenti o njem. Ta razlaga se lahko prenese na pojme „neposredna raba“ in „posredna raba“ v smislu člena 103(2)(a)(ii) Uredbe št. 1308/2013.

[24] Glej po analogiji sodbo Scotch Whisky Association, točka 31.

[25] Glej po analogiji sodbo Scotch Whisky Association, točka 33.

[26] Glej sodbo z dne 17. decembra 2020 Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier (C-490/19, EU:C:2020:1043, točki 24 in 25).

ravnanje obsega rabo zaščitenega imena v obliki, ki vsebinsko ne ustreza registrirani, tvega, da bi se meja med okoliščinami, ki jih ureja ta določba, in tistimi, ki spadajo na področje uporabe člena 103(2)(b) te uredbe, preveč stanjšala, tako da bi postalo težko vzdrževati dejansko avtonomnost teh določb.

31. V skladu s tem pojasnilom odgovor na prvo vprašanje za predhodno odločanje, kot je zgoraj omejeno, po mojem mnenju ni posebej težaven.

32. Besedilo člena 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013 namreč izrecno navaja, da so ZOP zaščitene pred vsako „zlorabo, posnemanjem ali prikazovanjem, tudi če je resnično poreklo proizvoda ali *storitve* navedeno“ [27]. Ne s sintaktičnega vidika ne z vidika logične notranje koherence predpisa ni dvoma, da se ta določba nanaša na izvor proizvoda ali storitve, označen s spornim znakom. Kot je pravilno ugotovila italijanska vlada, drugače tudi ne more biti, ker se v skladu z opredelitvijo iz člena 93(1)(a) Uredbe št. 1308/2013 ZOP uporabljajo za opis proizvodov iz člena 92(1) te uredbe in se torej ne morejo registrirati za storitve.

33. Dobesedna razlaga člena 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013 torej govori v prid zaščiti ZOP pred ravnanji, ki spadajo na njegovo področje uporabe tudi, ko se ta ravnanja nanašajo na storitve.

34. Tako je tudi v skladu s teleološko razlago te določbe.

35. Sodišče je priznalo, da je Uredba št. 1308/2013 instrument skupne kmetijske politike, katerega namen je med drugim preprečevati, da bi tretje osebe zlorabljale ugled, ki je posledica kakovosti proizvodov, označenih z registriranimi geografskimi označbami na podlagi njenih določb [28].

36. Člen 103(2) te uredbe torej določa široko zaščito, ki je v skladu s prvim stavkom uvodne izjave 97 te uredbe razširjena na vse „uporabe, ki izkoriščajo ugled proizvodov“, zaščitenih s tako označbo.

37. Natančneje, točka (b) odstavka 2 tega člena prepoveduje vsa ravnanja, s katerimi bi se zlorabil ugled ZOP (ali ZGO) zaradi povezave z njo.

38. V teh okoliščinah razlaga člena 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013, ki ne bi omogočala zaščite ZOP v primeru, da sporni znak označuje storitev in ne proizvoda, ne bi bila le v nasprotju s širokim obsegom uporabe, ki ga Sodišče priznava zaščiti registriranih geografskih označb, ampak, kot je pravilno ugotovila italijanska vlada, tudi ne bi omogočala, da se v celoti doseže cilj varstva, določen v prvem stavku uvodne izjave 97 navedene uredbe. Neupravičeno izkoriščanje ugleda proizvoda, zaščitenega z ZOP, se ne zgodi le, če se ravnanje, prepovedano s členom 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013, nanaša na proizvod, ampak se lahko zgodi tudi, ko se nanaša na storitve.

39. Da bi ustrezala ciljem, določenim z Uredbo št. 1308/2013, se mora ta določba torej uporabljati tudi v primerih, ko je ZOP prikazana v okviru trženja storitve. Ta zaključek tudi jasno izhaja iz drugega stavka uvodne izjave 97 te uredbe, na katero se sklicujejo CIVC, francoska in italijanska vlada ter Komisija, ki določa, da bi bilo treba „[z]aradi spodbujanja poštene konkurence […] zaščito [ZOP in ZGO] razširiti tudi na proizvode in storitve, ki jih [navedena] uredba ne zajema,

[27] Moj poudarek.

[28] V zvezi z Uredbo št. 1234/2007 glej sodbo z dne 14. septembra 2017, EUIPO/Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (C-56/16 P, EU:C:2017:693, točka 82), in sodbo CIVC, točka 38.

vključno s proizvodi, ki niso navedeni v Prilogi I k Pogodbama“ [29]. Posebej v zvezi z označbami porekla in zaščitenimi geografskimi označbami vin je treba tudi opozoriti, da uvodna izjava 92 iste uredbe poziva k uskladitvi z Uredbo št. 1151/2012 o horizontalnih predpisih Unije o kakovosti. Uvodna izjava 32 te uredbe, v kateri je pojasnjeno, da bi bilo treba „[z]aščito označb porekla in geografskih označb […] razširiti na zlorabo, posnemanje in navajanje registriranih imen blaga ter storitev“, pa vsebuje izrecno sklicevanje na potrebo po zagotovitvi visoke ravni zaščite, ki naj bi se „uskladila s tisto, ki velja za vinski sektor“.

40. Na podlagi vseh zgornjih ugotovitev torej Sodišču predlagam, naj na prvo vprašanje za predhodno odločanje odgovori, da je treba člen 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013 razlagati tako, da lahko na področje uporabe te določbe spadajo tudi zloraba, posnemanje ali prikazovanje ZOP, ki se nanašajo na storitve.

41. Preden nadaljujem svojo presojo, bi želel pojasniti, da če bi se Sodišče odločilo, da ne bo omejilo odgovora na prvo vprašanje za predhodno odločanje samo na razlago člena 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013, bi se po mojem mnenju enak obseg uporabe, kot bi ga Sodišče dodelilo tej določbi, moral priznati tudi členu 103(2)(a)(ii) te uredbe.

42. Dejansko po eni strani besedilo te določbe, ki se nanaša na „*vsako* neposredno ali posredno komercialno *rabo*“ [30], ne omogoča omejitve njenega obsega uporabe na rabe, ki se nanašajo samo na proizvode in izključujejo rabe, ki se nanašajo na storitve. Poleg tega navedena določba, v kateri je pojasnjeno, da se prepoved uporablja „kolikor bi takšna raba izkoriščala sloves označbe porekla ali geografske označbe“, izrecno poudarja posledice uporabe, in ne posebne vrste uporabe. Po drugi strani enaka razlaga v zvezi s cilji Uredbe št. 1308/2013 in širina zaščite, ki jo priznava registriranim geografskim označbam, kot sta predstavljeni v točkah 35 in 36 teh sklepnih predlogov, veljata tudi za teleološko razlago člena 103(2)(a)(ii) te uredbe [31].

C. Drugo in tretje vprašanje za predhodno odločanje

43. Z drugim in tretjim vprašanjem za predhodno odločanje, ki ju je primerno obravnavati skupaj, predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, katera merila je treba uporabiti pri presoji, ali obstaja prikazovanje v smislu člena 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013. Audiencia provincial de Barcelona (pokrajinsko sodišče v Barceloni) se zlasti sprašuje, kakšno vlogo je treba pri tej presoji pripisati primerjavi med proizvodom, zaščitenim z ZOP, in proizvodom (ali storitvijo), v zvezi s katerim se uporablja sporni znak, in ali je treba predhodno preveriti, ali sta proizvoda enaka ali podobna, oziroma ali med njima obstaja drugačna povezava (oziroma med proizvodom ZOP in obravnavano storitvijo).

44. Glede tega ugotavljam zlasti, da je v členu 103(2)(a) Uredbe št. 1308/2013 pojasnjeno, da je neposredna ali posredna uporaba ZOP prepovedana tako takrat, kadar se nanaša na „primerljive proizvode“, ki niso v skladu s specifikacijo proizvoda za zaščiteno ime (točka (a)(i)), kot tudi takrat, kadar bi takšna raba izkoriščala sloves ZOP (točka (a)(ii)), točka (b) tega člena pa ne vsebuje nobene navedbe, ne glede omejevanja varstva pred prikazovanjem samo na primere, ko so proizvodi, označeni z ZOP, in proizvodi ali storitve, za katere se uporablja sporni znak,

[29] Grez za proizvode, za katere se uporabljajo členi od 39 do 44 PDEU o skupni kmetijski politiki.

[30] Moj poudarek.

[31] Glej sodbo CIVC, točka 31. V tem smislu je ta zaščita razširjena tudi na različne proizvode, glej po analogiji sodbo z dne 12. junija 2007, Budějovický Budvar/UUNT – Anheuser-Busch (BUDWEISER) (od T-53/04 do T-56/04, T-58/04 in T-59/04, neobjavljena, EU:T:2007:167, točka 175).

„primerljivi“ ali „podobni“, ne v smislu razširitve te zaščite na primere, ko se ta znak nanaša na proizvode in/ali storitve, ki se razlikujejo od tistih, ki so zaščiteni z ZOP [32]. Po drugi strani je videti, da pojem „podobnost med izdelki“, kot se uporablja v pravu znamk [33], na katerega se očitno sklicuje predložitveno sodišče, ni povezan z zaščito geografskih označb, pri kateri je, kot smo videli, pomembna „primerljivost med proizvodi“ [34], ki je pojem, ki bi ga bilo verjetno treba razlagati ožje [35].

45. V tem okviru, v nasprotju s tem, kar se zdi, da trdita CIVC in francoska vlada, menim, da pojasnilo Sodišča, da je zaščita registriranih označb pred prikazovanjem neodvisna od ugotovitve, da obstaja tveganje zamenjave [36], ni odločilnega pomena pri ugotavljanju, ali je treba šteti, da je področje uporabe te zaščite omejeno samo na proizvode in/ali storitve, primerljive s proizvodom, zaščitenim z ZOP. Dejansko se tveganje zamenjave lahko izključi – na primer v primerih, ki so izrecno določeni v členu 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013, kjer je poreklo proizvoda ali storitve navedeno, ali če se uporabljajo izrazi, kot so „metoda“ ali „imitacija“ – tudi, če so proizvodi, zaščiteni z ZOP, in proizvodi ali storitve, za katere se uporablja sporni znak, enaki ali primerljivi.

46. Ob upoštevanju navedenega, čeprav ni dvoma, da so tako imenovano „naravno“ področje uporabe zaščite ZOP pred prikazovanjem primeri, v katerih –ker so proizvodi z zaščitenim imenom in proizvodi ali storitve, označeni s spornim znakom, enaki ali primerljivi – uporaba tega znaka imetniku omogoča, da si prilasti tipične značilnosti, priznane prvim, pa iz obrazložitve Uredbe št. 1308/2013, kot je razvidno zgoraj [37] in kot je tudi jasno izraženo v sodni praksi Sodišča, izhaja, da so ZOP bolj na splošno zaščitene pred vsako zlorabo slovesa, povezanega s proizvodi, ki imajo tako označbo.

47. Kot sem že imel priložnost ugotoviti v sklepnih predlogih v zadevi Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego (C-614/17, EU:C:2019:11, točka 17), je zaščita pred prikazovanjem oblika varstva *sui generis*, ki ni omejena z merilom zavajanja – ki predpostavlja, da znak, ki je v navzkrižju z zaščitenim imenom, lahko zavaja javnost glede geografskega izvora in kakovosti izdelka – in ne zahteva varstva samo pred zamenjavo. Njen glavni cilj je treba poiskati v zaščiti kakovosti in ugleda zaščitenih imen pred parazitstvom.

48. Obstoj prikazovanja je torej treba presojati na podlagi posebnih meril za zaščito ZOP, ki so pomembna za doseganje ciljev zakonodaje Unije na področju kakovosti.

[32] V nasprotnem smislu pa glej sodbo z dne 12. junija 2007, Budějovický Budvar/UUNT – Anheuser-Busch (BUD) (od T-60/04 do T-64/04, neobjavljena, EU:T:2007:169, točke od 164 do 169, zlasti točka 166).

[33] Glede tega glej sodbo z dne 29. septembra 1998, Canon (C-39/97, EU:C:1998:442, točka 23).

[34] Člen 103(2)(a)(i) Uredbe št. 1308/2013. Posredno ugotavljam, da so podobni pojmi, kot na primer „proizvod istega tipa“, uporabljeni tudi v določbah uredb Unije na področju geografskih označb, ki se nanašajo na absolutno prepoved registracije znamk v primeru navzkrižja z ZOP ali ZGO (glej na primer člen 14(1) Uredbe št. 1151/2012). Te pojme je enotno razložil Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), glej Smernice za preizkušanje blagovnih znamk Evropske unije, Del B, Preizkušanje, Razdelek 4, Absolutni razlogi za zavrnitev, Poglavje 10, Blagovne znamke, ki sovpadajo z označbami porekla in geografskimi označbami, str. 618.

[35] Glej sodbo z dne 14. julija 2011, Bureau National Interprofessionnel du Cognac (C-4/10 in C-27/10, EU:C:2011:484, točka 55). Za širšo razlago pojma „isti tip proizvoda“ iz člena 14(1) Uredbe št. 2081/92 glej sodbo z dne 2. februarja 2017, Mengozzi/EUIPO – Consorzio per la tutela dell'olio extravergine di oliva toscano (TOSCORO) (T-510/15, EU:T:2017:54, točka 44), po kateri zadostuje, da imata obravnavani proizvod in proizvod, ki je predmet geografske označbe, nekatere skupne značilnosti.

[36] Glej po analogiji sodbi z dne 4. marca 1999, Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola (C-87/97, EU:C:1999:115, točka 26), in z dne 21. januarja 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, točka 45).

[37] Glej točke od 35 do 37 teh sklepnih predlogov.

49. Sodišče je postopoma pojasnilo merila, potrebna za tako presojo. Odločilo je, da pojem „prikazovanje“ obsega zlasti primere, ko izraz, uporabljen za označevanje proizvoda, vsebuje del zaščitenega imena, tako da potrošnik, „ko se sreča z imenom proizvoda, pomisli na proizvod, katerega označba je zaščitena“ [38].

50. Sodišče je v sodbi Scotch Whisky Association v zvezi s členom 16(b) Uredbe št. 110/2008 pojasnilo, da ne delna vključitev zaščitenega imena v spornem znaku ne ugotovitev fonetične in vizualne podobnosti med spornim znakom in zaščitenim imenom nista nujen pogoj za ugotovitev obstoja prikazovanja [39]. Prikazovanje je namreč lahko tudi posledica same „konceptualne bližine“ med zaščitenim imenom in spornim znakom [40]. Za to ni dovolj, da sporni element obravnavanega znaka pri upoštevni javnosti vzbuja kakršno koli asociacijo na zaščiteno ime ali na z njim povezano geografsko območje. Potrebna je „dovolj neposredna in nedvoumna povezava“ med tem elementom in zaščitenim imenom [41].

51. Po mnenju Sodišča je torej pri ugotavljanju, ali gre za „prikazovanje“ ZOP v smislu člena 103(2) Uredbe št. 1308/2013 in ustreznih določb uredb, ki urejajo različne sisteme kakovosti Unije, ključno merilo to, „ali potrošnik, ko se sreča s spornim imenom, takoj pomisli na proizvod, ki ga zajema ZOP“ [42]. Sodišče je tudi pojasnilo, da ni mogoče izključiti prikazovanja tudi v primeru, da sporni element ni ime, ampak figurativni znak, ki zaradi konceptualne podobnosti z zaščitenim imenom potrošniku lahko neposredno in enotno prikliče v spomin izdelke, ki so zaščiteni s tem imenom [43].

52. Sodišče je zgoraj predstavljena načela sicer res pripravilo ob sklicevanju na primere, v katerih so bili proizvodi, registrirani z zaščitenim imenom, in proizvodi, označeni s spornim znakom, precej primerljivi.

53. Vendar je pri postopnem določanju meril za ocenjevanje, ali gre za prikazovanje, vedno bolj očitno poudarjalo proces miselne asociacije med spornim znakom in proizvodom, zaščitenim z ZOP ali ZGO. V tem okviru je bila podobnost med obravnavanimi izdelki, in sicer z vidika proizvoda in dejanskega videza, obravnavana kot element za ocenjevanje, ali lahko fonetične, vizualne in konceptualne podobnosti, ugotovljene med znakoma, ki sta predmet spora, prikličejo potrebno miselno asociacijo, in ne kot pogoj za ugotavljanje obstoja prikazovanja [44].

[38] Glej po analogiji sodbe z dne 4. marca 1999, Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola (C-87/97, EU:C:1999:115, točka 25); z dne 26. februarja 2008, Komisija/Nemčija (C-132/05, EU:C:2008:117, točka 44), in z dne 21. januarja 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, točka 21).

[39] Glej sodbo Scotch Whisky Association, točki 46 in 49.

[40] Glej sodbo Scotch Whisky Association, točka 50.

[41] Glej sodbo Scotch Whisky Association, točka 53.

[42] Glej po analogiji sodbo Scotch Whisky Association, točka 51, ter sodbi z dne 2. maja 2019, Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego (C-614/17, EU:C:2019:344, točka 20), in z dne 17. decembra 2020 Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier (C-490/19, EU:C:2020:1043, točka 26).

[43] Glej sodbo z dne 2. maja 2019, Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego (C-614/17, EU:C:2019:344, točka 21). Glej tudi sodbo z dne 17. decembra 2020 Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier (C-490/19, EU:C:2020:1043, točka 27).

[44] Glej na primer sodbo z dne 21. januarja 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, točki 33 in 35).

54. Bolj na splošno, kot sem že imel priložnost ugotoviti v sklepnih predlogih v zadevi Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego [45], iz sodne prakse Sodišča [46] izhaja, da je treba pri analizi, ali gre za „prikazovanje“, upoštevati vsa implicitna in eksplicitna sklicevanja na zaščiteno ime, ne glede na to, ali gre za verbalne ali figurativne elemente, ki jih vsebuje etiketa konvencionalnega izdelka [47] ali se pojavijo na embalaži, ali za elemente, ki se nanašajo na obliko ali na predstavitev izdelka javnosti [48]. Pri taki analizi je treba upoštevati tudi istovetnost oziroma stopnjo podobnosti med izdelki in način njihovega trženja, tudi glede na ustrezne prodajne poti, ter elemente, ki omogočajo ugotovitev, da je bil priklic na izdelek z zaščitenim imenom nameren, ali obratno, da je bil priklic naključen. Ugotavljanje obstoja prikazovanja se torej začne s presojo vseh indicev, pri čemer prisotnost ali odsotnost enega od njih sama po sebi ne omogoča potrditve ali izključitve obstoja prikazovanja.

55. Na podlagi zgoraj navedenega menim, da istovetnost ali primerljivost med proizvodom z ZOP ali ZGO in proizvodom (ali storitvijo), označenim s spornim znakom, oziroma med prvonavedenim proizvodom in sestavino, ki je značilna za drugonavedeni proizvod [49], ne pomeni elementa, ki ga je treba predhodno presojati, da se po potrebi *a priori* izključi prikazovanje v smislu člena 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013.

56. Taka istovetnost ali primerljivost ali njuna odsotnost je kljub temu element, ki ga je treba v okviru presoje vseh upoštevnih okoliščin upoštevati pri preizkusu, ali so v dejanskem primeru prisotne značilnosti takega prikazovanja. Okoliščina, da imajo ti proizvodi skupne objektivne značilnosti, in sicer da se uživajo v enakih okoliščinah ali da imajo enak videz in so tudi konkurenčne ali komplementarne [50], je torej upošteven element pri presoji, enako kot je v primeru, v katerem se sporni znak nanaša na storitev, dejstvo, da je ta povezan z distribucijo proizvoda z zaščitenim imenom ali enakega ali primerljivega proizvoda.

57. Glede na vprašanja, ki jih zastavlja predložitveno sodišče, je treba pojasniti tudi pojem upoštevne javnosti v presoji prikazovanja in „stopnjevanja“ prikazovanja. V nadaljevanju je podanih nekaj navedb o uporabi zgoraj navedenih načel v postopku v glavni stvari.

1. Upoštevna javnost

58. Glede na to, da ugotavljanje prikazovanja, prepovedanega s členom 103(2) Uredbe št. 1308/2013, kot smo videli, ne zahteva dokazovanja, da obstaja tveganje zamenjave, upoštevna javnost, katere dojemanje je pomembno za ocenjevanje, ali sporni znak lahko vzbuja nedovoljeno asociacijo z zaščitenim imenom, v nasprotju s tem, kar se zdi, da je menilo Juzgado mercantil de Barcelona (gospodarsko sodišče v Barceloni) v sodbi, zoper katero je pri predložitvenem sodišču vložena pritožba, niso samo subjekti, katerim so namenjeni proizvodi, označeni s tem imenom.

45 C-614/17, EU:C:2019:11, točka 29.

46 Glej zlasti sodbe z dne 4. marca 1999, Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola (C-87/97, EU:C:1999:115, točki 27 in 28); z dne 26. februarja 2008, Komisija/Nemčija (C-132/05, EU:C:2008:117, točki 46 in 47); z dne 14. julija 2011, Bureau National Interprofessionnel du Cognac (C-4/10 in C-27/10, EU:C:2011:484, točka 57), in z dne 21. januarja 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, točke 33, 35 in 37).

47 Gre za izdelke, ki nimajo zaščitenega imena ali geografske označbe.

48 Glede tega naj spomnim, da je Sodišče v sodbi z dne 2. maja 2019, Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego (C-614/17, EU:C:2019:344, točka 27), v zvezi s členom 13(1)(a) do (d) Uredbe št. 510/2006 pojasnilo, da se stopnjevalni seznam prepovedanih ravnanj iz te določbe nanaša na naravo prepovedanih dejanj in ne na dejavnike, ki jih je treba upoštevati pri določitvi, ali gre za eno ali drugo zadevo.

49 Gre za primer, ki ga je Sodišče obravnavalo v zadevi, v kateri je bila sprejeta sodba CIVC, na katero se predložitveno sodišče implicitno sklicuje v ubeseditvi drugega vprašanja za predhodno odločanje.

50 Glej v tem smislu sodbo z dne 21. januarja 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, točka 37).

59. Zlasti ob upoštevanju ciljev varstva lojalne konkurence in varstva potrošnikov, ki si jih prizadevajo dosegati določbe za zaščito ZOP in ZGO, je Sodišče pojasnilo, da se mora v postopkih, ki se nanašajo na obstoj prikazovanja teh imen, nacionalno sodišče sklicevati na dojemanje „običajno obveščenega ter razumno pozornega in preudarnega povprečnega potrošnika“ [51] in da se ob upoštevanju potrebe po zagotavljanju učinkovitega in enotnega varstva teh imen na celotnem ozemlju Unije ta pojem nanaša na evropskega potrošnika [52], in ne le, kot se zdi, da napačno meni oseba GB, potrošnika države članice, v kateri se proizvaja proizvod (ali se opravlja storitev), ki povzroča prikazovanje zaščitenega imena [53].

2. „Stopnjevanje“ prikazovanja

60. Predložitveno sodišče se v tretjem vprašanju za predhodno odločanje sklicuje na možnost stopnjevanja „tveganja prikazovanja“, in sicer zlasti zaradi primerjave med proizvodi, ki se prikazujejo, ter proizvodi in storitvami, ki povzročajo prikazovanje, in na možnost izključitve primerov, v katerih je to tveganje majhno ali zanemarljivo, s področja uporabe člena 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013.

61. Glede tega sem že zgoraj pojasnil, da je treba presojo na podlagi te določbe opraviti z vidika vseh upoštevnih dejavnikov, med katerimi je tudi primerljivost med obravnavanimi proizvodi (ali proizvodi z zaščitenim imenom in storitvijo, označeno s spornim znakom), ne da bi odsotnost ali nizka stopnja take primerljivosti omogočila samodejno izključitev obstoja prikazovanja.

62. Če ob upoštevanju navedenega nacionalno sodišče, ki mora opraviti to presojo [54], na podlagi domnevnega odziva potrošnika [55] ugotovi, da je temu sporni znak „kot referenčno podobo priklical v spomin“ blago, ki je označeno z zaščitenim imenom, spada uporaba tega znaka v obseg prepovedi iz člena 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013. Če pa po presoji tega sodišča taka asociacija ni verjetna, je treba šteti, da je prikazovanje v smislu te določbe izključeno.

63. Pojma „prikazovanje“ torej ni mogoče stopnjevati. Okvir tega pojma je Sodišče določilo v sodbi Scotch Whisky, v kateri je pojasnilo, kot sem navedel že v točki 50 teh sklepnih predlogov, da se le v prisotnosti dovolj „neposredne in nedvoumne povezave“ [56] med spornim znakom in zaščitenim imenom lahko šteje, da so prisotne značilnosti tega pojma [57]. Če take „kvalificirane“ povezave ni, je treba prikazovanje izključiti, tudi če obstaja sklicevanje na zaščiteno ime in so obravnavani proizvodi primerljivi.

[51] Glej po analogiji sodbo z dne 21. januarja 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, točke od 22 do 26).

[52] Glej sodbi z dne 21. januarja 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, točka 27), in z dne 2. maja 2019, Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego (C-614/17, EU:C:2019:344, točke od 47 do 50); glej tudi sodbo Scotch Whisky Association, točka 59.

[53] Glej sodbo z dne 21. januarja 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, točka 27).

[54] Glej po analogiji sodbo z dne 21. januarja 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, točka 31).

[55] Glej po analogiji sodbo z dne 21. januarja 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, točka 22).

[56] Kot sem izjavil v sklepnih predlogih v zadevi Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego (C-614/17, EU:C:2019:11, točka 19), mora biti po mojem mnenju odziv potrošnika na dražljaj tako neposreden (kognitivni asociativni proces ne sme zahtevati zapletene predelave informacije) kot tudi intenziven (asociacija s podobo izdelka z zaščitenim imenom mora dovolj močno prevladati).

[57] Glej sodbo Scotch Whisky Association, točka 53.

3. Uporaba v okoliščinah iz postopka v glavni stvari

64. Čeprav se mora, kot sem že omenil, predložitveno sodišče izreči o zadevi, ki jo obravnava, glede na vse zgoraj navedene elemente, lahko Sodišče v okviru predhodnega odločanja po potrebi poda pojasnila, ki nacionalno sodišče usmerjajo pri njegovi odločitvi [58].

65. Če je treba, kot v postopku v glavni stvari, ugotoviti obstoj prikazovanja pri uporabi imena, mora nacionalno sodišče na podlagi zgoraj navedene sodne prakse upoštevati morebitno delno vključitev zaščitenega imena v sporno ime, fonetično in/ali vizualno podobnost med tem imenom in zaščitenim imenom [59] oziroma tudi konceptualno bližino med izrazi, ki so predmet spora, čeprav so v različnih jezikih [60].

66. V okoliščinah iz postopka v glavni stvari je bila ZOP „Champagne“, v obliki, kot je bila zaščitena, delno vključena v sporno ime. Prevod te ZOP v španščino („Champán“) pa je bil vključen v celoti (razen naglasnega znamenja). Zaradi tega je nastala pomembna vizualna in fonetična podobnost med poimenovanjema, ne glede na to, ali se upošteva oblika, v kateri je bila zaščitena ZOP „Champagne“, ali španski prevod tega imena. Kot je bilo že ugotovljeno, je s konceptualnega vidika videti, da obstaja neposredna povezava s proizvodom, zaščitenim z ZOP „Champagne“, saj – kot se zdi, kar pa mora potrditi predložitveno sodišče – v španščini izraz „Champanillo“ pomeni dobesedno „majhen šampanjec“.

67. V zvezi z elementi, ki se ne nanašajo na primerjavo med imenoma, ki sta predmet spora, bo moralo predložitveno sodišče obravnavati zlasti obstoječo povezavo med proizvodom, zaščitenim z ZOP Champagne, in storitvijo, označeno s spornim znakom, pri čemer se zdi, da je to povezavo težko izpodbijati, saj gre za gostinske storitve, in sicer storitve, ki bi lahko bile neposredno povezane s trženjem šampanjca ali „primerljivih“ izdelkov. Intenzivnost te povezave bo treba presojati ob preverjanju, ali, kot je videti, prodaja šampanjca ali napitkov iste vrste ni neobičajna tudi v gostinskem sektorju, v katerem posluje oseba GB [61].

68. Dodaten element, ki ga bo moralo upoštevati predložitveno sodišče pri svoji presoji, je okoliščina, da sporno ime na znakih in v oglasnih sporočilih, ki jih uporablja oseba GB, spremlja podoba, ki prikazuje dva kozarca v obliki čaše s pecljem (ki se običajno uporablja za uživanje šampanjca), ki vsebujeta penečo pijačo in se dotikata kot pri nazdravljanju. Čeprav je pijača rdeče barve, bi taka podoba nedvomno lahko hkrati prikazovala proizvod, zaščiten z ZOP „Champagne“, in priložnosti, ki so običajno povezane z njegovim uživanjem.

[58] Glej po analogiji sodbo z dne 21. januarja 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, točka 31 in navedena sodna praksa).

[59] Glej po analogiji sodbe z dne 4. marca 1999, Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola (C-87/97, EU:C:1999:115, točki 25 in 27); z dne 26. februarja 2008, Komisija/Nemčija (C-132/05, EU:C:2008:117, točke od 46 do 48), in z dne 17. decembra 2020 Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier (C-490/19, EU:C:2020:1043, točka 26).

[60] Glej po analogiji sodbi z dne 26. februarja 2008, Komisija/Nemčija (C-132/05, EU:C:2008:117, točka 47), in z dne 17. decembra 2020 Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier (C-490/19, EU:C:2020:1043, točka 26); glej tudi sodbo Scotch Whisky Association, točka 50.

[61] Ugotavljam, da oseba GB v odgovorih na vprašanja, ki jih je zastavilo Sodišče, opisuje svojo gostinsko dejavnost kot osredotočeno na jedi, primerne za hitro uživanje, ki ni niti malo podobna „luksuznemu in prestižnemu vzdušju“, s katerim CIVC povezuje ZOP, ki jo ščiti.

69. Nazadnje, čeprav se za namen potrditve obstoja prikazovanja v smislu člena 103(2) Uredbe št. 1308/2013 [62] ne zahteva namernost ravnanja, je to element, ki ga je treba upoštevati pri tej presoji [63]. Vsi zgoraj navedeni dejavniki – vključno s tem, da se je v preteklosti v lokalih, označenih s spornim znakom, tržilo peneče vino z istim imenom, in sicer CHAMPANILLO – obravnavani skupaj govorijo v prid temu, da priklic ZOP „Champagne“ ni naključen.

70. Nazadnje, brez poseganja v preverjanje, ki ga mora opraviti predložitveno sodišče, se glede na elemente, ki izhajajo iz spisa, nagibam k mnenju, da znak „Champanillo“, s kakršnim oseba GB označuje in oglašuje svoje gostinske storitve, povprečnemu običajno obveščenemu in razumno pozornemu in preudarnemu evropskemu potrošniku kot referenčno podobo prikliče v spomin proizvod, zaščiten z ZOP „Champagne“, in da so torej izpolnjeni pogoji za obstoj prepovedanega prikazovanja v smislu člena 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013.

4. Predlogi za drugo in tretje vprašanje za predhodno odločanje

71. Na podlagi vsega zgoraj navedenega Sodišču predlagam, naj na drugo in tretje vprašanje za predhodno odločanje odgovori, da pri ugotavljanju, ali obstaja prikazovanje ZOP v smislu člena 103(2) Uredbe št. 1308/2013, ni treba predhodno ugotoviti, da sta proizvod, zaščiten z ZOP, in proizvod ali storitev, označena s spornim znakom, enaka ali primerljiva, oziroma da ta drugi proizvod v svojih sestavinah vsebuje proizvod, zaščiten z ZOP. Taka istovetnost ali primerljivost oziroma njuna odsotnost pa je element, ki ga mora nacionalno sodišče skupaj z vsemi drugimi upoštevnimi elementi upoštevati pri presoji obstoja prikazovanja v smislu zgoraj navedene določbe.

D. Četrto vprašanje za predhodno odločanje

72. Audiencia provincial de Barcelona (pokrajinsko sodišče v Barceloni) s četrtim vprašanjem za predhodno odločanje Sodišče v bistvu sprašuje, ali zaščita pred prikazovanjem iz člena 103(2) Uredbe št. 1308/2013 zahteva ugotavljanje obstoja nelojalne konkurence.

73. Ko sem že navedel, varstvo zaščitenih imen, določeno v zakonodaji Unije s področja kakovosti, ustreza merilom za doseganje ciljev te zakonodaje [64]. Ta merila so izčrpno našteta v določbah, ki urejajo različne možnosti kršitev zaščitenih imen, ki so vključene v sektorske in horizontalne predpise, ki tvorijo to zakonodajo [65]. Te določbe se morajo poleg tega uporabljati enotno na vsem ozemlju Unije.

74. Ker gre zlasti za varstvo zaščitenih imen pred prikazovanjem, iz odgovorov na prva tri vprašanja za predhodno odločanje izhaja, da to varstvo ne zahteva ugotovitve ne obstoja konkurenčnega razmerja med proizvodi, zaščitenimi z zaščitenim imenom, in proizvodi ali storitvami, za katere se uporablja sporni znak, ali tveganja, da bo potrošnik take proizvode in/ali storitve zamenjal, ne namernosti ravnanj, ki bi lahko povzročila prikazovanje.

[62] Glej v tem smislu sklepne predloge generalnega pravobranilca F. G. Jacobsa v zadevi Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola (C-87/97, EU:C:1998:614, točka 33).

[63] Glej sklepne predloge generalnega pravobranilca F. G. Jacobsa v zadevi Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola (C-87/97, EU:C:1998:614, točka 35) ter moje sklepne predloge v zadevi Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego (C-614/17, EU:C:2019:11, točka 29) in v zadevi Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier (C-490/19, EU:C:2020:730, točka 45).

[64] Zlasti glede samostojnosti ureditve geografskih označb v primerjavi z ureditvijo blagovnih znamk glej moje sklepne predloge v zadevi Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier (C-490/19, EU:C:2020:730, točka 29).

[65] Glej v tem smislu točko 16 teh sklepnih predlogov in navedeno sodno prakso.

75. Če torej ni izključeno, kot je ugotovila Komisija, da bi lahko isto ravnanje vsebovalo hkrati značilnosti prakse, prepovedane s členom 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013, in nelojalne konkurence v smislu nacionalnega prava, ki se uporablja, je področje uporabe teh določb širše in ni omejeno na primere, v katerih je za tako ravnanje odgovoren konkurent.

76. Zato predlagam, naj se na četrto vprašanje za predhodno odločanje odgovori, da varstvo pred prikazovanjem iz člena 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013 ni omejeno samo na primere, v katerih ravnanje, s katerim nastane prikazovanje, obsega značilnosti dejanja nelojalne konkurence v smislu upoštevnih določb nacionalnega prava, ki se uporablja.

IV. Predlog

77. Glede na zgornje ugotovitve Sodišču predlagam, naj na vprašanja, ki jih je postavilo Audiencia provincial de Barcelona (pokrajinsko sodišče v Barceloni, Španija), odgovori:

Člen 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov je treba razlagati tako, da lahko na področje uporabe te določbe spadajo tudi zloraba, posnemanje ali prikazovanje ZOP, ki se nanašajo na storitve.

Pri ugotavljanju, ali obstaja prikazovanje zaščitene označbe porekla v smislu člena 103(2) Uredbe št. 1308/2013, ni treba predhodno ugotoviti, da sta proizvod, zaščiten s to označbo, in proizvod ali storitev, označena s spornim znakom, enaka ali primerljiva, oziroma da ta drugi proizvod v svojih sestavinah vsebuje proizvod, zaščiten z zaščiteno označbo porekla. Taka istovetnost ali primerljivost oziroma njuna odsotnost pa je element, ki ga mora nacionalno sodišče skupaj z vsemi drugimi upoštevnimi elementi upoštevati pri presoji obstoja prikazovanja v smislu zgoraj navedene določbe.

Varstvo pred prikazovanjem iz člena 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013 ni omejeno samo na primere, v katerih ravnanje, s katerim nastane prikazovanje, obsega značilnosti dejanja nelojalne konkurence v smislu upoštevnih določb nacionalnega prava, ki se uporablja.